

[Alfred Hansen]

Det vil altså sige, at hvis man stemmer for dette lovforslag, stemmer man for en blankovksel. Man kender ikke virkningen. Man har i lovforslaget overladt til monopoltilsynet at fritage vare- og erhvervsområder, og monopoltilsynet kan, hvor tungtvejende hensyn til forsyningsforhold eller traktatmæssige forpligtelser tilsiger det, undtage fra bestemmelserne. Vi ved reelt ikke, hvilken indflydelse dette lovforslags vedtagelse vil have.

Der gøres opmærksom på, at der ingen personaleudvidelser vil finde sted. Man henviser retfærdigvis til, at arbejdet med den permanente lovgivning på området nedprioriteres. Hvilke konsekvenser får det? På hvilke områder er det nu, man får mere frie tøjler til at udfolde sig, hvor man ikke kan forøge den kontrol, som måske er nødvendig, eller fastholde den kontrol, som man har?

Der er mange uafklarede spørgsmål i effekten, i konsekvensen, af dette lovforslag, og vi finder i det hele taget, at det er en meget farlig vej, regeringen her lægger op til at betræde. Vi ser skriften malet ganske tydeligt på væggen. Det liberale samfund, som venstre tidligere har givet udtryk for at de ville prioritere meget højt, kan se en sort fremtid i møde.

Retsforbundet kan under ingen omstændigheder medvirke til en sådan lovgivning.

Wilhelm (VS):

Vi har set det her lovforslag før. Det er en fuldstændig afskrift paragraf for paragraf undtagen den ændring, der er foregået i § 3, af det lovforslag, der indgik i stopforlaget i december 1976. Jeg er opmærksom på de øvrige forskelle. Jeg har set, at den ændring af retstilstanden vedrørende lønglidning, som dengang indgik, ikke er med nu, og jeg har selvfølgelig især bemærket, at hele huslejeafsnittet fra dengang er røget væk. Ændringen i § 3 kan man vel nærmest sige er indrømmelsen til brødrene Baunsgaards modstand dengang. Jeg tror, hr. Svend Haugaard vil huske det meget præcist, hvis jeg skulle tage fejl.

Det såkaldte prisstop tror vi ikke på. Af den måde, det er konstrueret på her, fremgår det klart, at der i virkeligheden er tale om en mere skjult måde at forsøge at lave en mekanisme på, der i virkeligheden bygger på et lønstop. Selve bestemmelserne om prisstop-

pet er nok så værdiløse, når det drejer sig om at standse prisstigninger. Vi så det med pris- og avancementstoplovene både i 1975 og i 1976. Det var, som venstres ordfører dengang meget åbenhjertigt sagde, i virkeligheden bare kosmetik.

Når man kigger bestemmelserne igennem, er der i virkeligheden kun på ét eneste område sat faste regler for, at stigninger ikke må indregnes i priserne, og det er på lønområdet. Praktisk taget alle andre udgiftsstigninger vil alligevel blive indregnet, og i øvrigt er der ikke nogen som helst realistisk mulighed for kontrol med, hvad baggrunden er for at indregne disse andre stigninger.

Det er karakteristisk for en regering, der møder op for, jeg ved ikke hvilken gang, og siger: nu skal det ikke kun være lønningerne, der skal holde for længere, nu må det være alle indkomster, og som sætter en overskrift på, der hedder: stop for indkomststigninger, at der simpelt hen ikke er andet i dette lovforslag end stop for lønstigninger. Det er karakteristisk, så meget mere som den forventede samlede indkomststigning – man taler om jævnt hen 10 pct. fra i år til næste år – ved vi bliver skævt fordelt. Kommunernes Landsforening regner med – og det er jo ikke grebet ud af luften – i deres skatteansættelser, at indkomststigningen fra 1978 til 1979 fordeler sig meget skævt, nemlig med dobbelt så store procentvise stigninger til selvstændige som til lønmodtagere, 13 pct. for selvstændige, 6 pct. for offentligt ansatte lønmodtagere og 8 pct. for privat ansatte lønmodtagere, og ikke desto mindre kommer man her med en såkaldt indkomststoplov, der i virkeligheden ikke rører ved noget hos de selvstændige, som slet ikke rører ved spekulationsgevinster og alle de ting, men som faktisk kun taler om lønninger.

Vi vil benytte lejligheden til at få belyst under udvalgsarbejdet, hvad virkningerne af lovforslag nr. 144 fra december 1976 egentlig var. Hvad skete der i de måneder med de selvstændiges indkomster og med lønmodtagernes indkomster, og hvad skete der med priserne?

At boligerne ikke er indregnet, synes jeg også skal trækkes meget stærkt frem her, eftersom den samme regering er mødt op med en erklæring, der siger, at man vil sikre, at huslejerne ikke stiger hurtigere end lønningerne. Men det gør de jo, og nu kommer